

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๔

คนดีให้พุง

เดี๋ยวนี้เรื่องความจำเราจำไม่ได้นะ เช่นอย่างว่าเทศน์เท่านั้นหนเท่านั้นหน จำไม่ได้ บทเวลาขอมรับก็คือขอมรับด้วยเหตุผล ไปเทศน์ก็ครั้งก็หนเหตุผลต้องพร้อมแล้ว ๆ ถึงจะไป เราเชื่อเหตุผล อย่างเราจำไม่ได้ มีผู้ยืนยันมาว่าท่านได้ไปเทศน์อย่างนั้น อย่างนี้เป็นต้นนะ เรายอมรับเลย คือยอมรับว่าที่ไปนั้นเพราะเหตุไร ๆ เหตุผลลงตัวแล้วไป ๆ เจ้าของจำได้ไม่ได้ก็ยอมรับ ถ้าเขาวาท่านไปขโมยของเขา เอ้อ จำไม่ได้นะ จำไม่ได้ก็ทำตามท่านเป็นผู้ขโมย เอา ยอมรับ ขโมยเพราะเหตุไร นี่ถ้าเป็นแบบพระขโมยนะ ก็ยอมรับว่าขโมย ขโมยเพราะเหตุไร

อย่างที่เรายู่ในวัด เดินไป ๆ ไปดูกุฏิ เดินไปก็เห็นเองกุฏิพระ เดินไป ๆ เห็นกุฏิพระวางอะไรไม่เรียบร้อย ๆ ทำไม่มีสติสังขาร ไม่มีความเจาะจง ไม่ตั้งหน้าตั้งตาทำด้วยเจตนา ทำแบบสุ่มสี่สุ่มห้า แบบไม่มีสติสังขาร มันบอกในงาน เราก็ก็นอนสติเสียน้อย ไปบางที่ของวางนั้นวางนี้ ความจริงท่านวางไว้ท่านจะรีบไปงานอื่นนะ เช่น ไปจัดทำข้าววัตรอย่างนั้นอย่างนี้ ท่านยังไม่ได้ไปจัดเรียบร้อย เราจะบอกอย่างนั้นมันจะลืมตัวเราต้องเอาโทษเข้าใส่เลย ไปก็ไปจับอันนั้นมาจับอันนี้มา อะไรที่วางไว้รุ่งรังเราจับมา ล่ามโซ่ไว้หมด เอาไปแขวนไว้ที่บันไดบ้าง บางที่วางไว้ใต้ถุนกุฏิบ้างเคลื่อนไปหมด เอามามัดเป็นพวง ของอยู่บนกุฏิอะไรก็ตาม ของควรวลากากออกมามัดใส่กันหมดแล้วไปควรวหลังนี้เรียบร้อย อย่างนั้นนะ ไม่บอกนะ เราทำแล้วเราไม่บอก เเฉ ทางนั้นก็ไม่ต้องบอกเรา ดัดกันอย่างนั้น มีหลายครั้งหลายหน ต้องหลายแบบ

ถ้าถาม ท่านไปขโมยทำเวลาพระไม่อยู่กุฏิใช้ไหม ใช้ เข้าใจไหม นี่เหตุผล เพราะเหตุไรท่านถึงทำอย่างนี้ เรามีเหตุผลแล้ว ก่อนที่เราจะทำอย่างนี้เรามีเหตุผลแล้ว ท่านไปขโมยทำเวลาพระไม่อยู่ใช้ไหม ใช้ทันทีเลย เพราะมีเหตุผลอย่างนั้น อันนี้เราก็ก็นอนเอาพ่อแม่ครูจารย์ตัดเรา ท่านก็ไม่พูด เราก็ก็นิ่ง ท่านตัดเราอย่างไร ไม่กวาดท่านพิถีพิถันยิ่งไปกว่านั้น เราก็ก็นิ่งเรามีพิถีพิถันอยู่บ้าง ไม่กวาดดูแล้วไม่ค่อยดีแล้ว เลยไปโยนเข้าป่า ทีนี้ท่านไปเดินจงกรมอยู่ในป่าละซีตอนนั้น เราก็ก็นิ่งไปเดินอยู่ทางอื่น เพราะทางจงกรมเราอยู่ในป่าลึกไปอีก ตอนบ่ายตอนไหนก็ดีถ้าได้ลงไปแล้วหายเจ็บเลยเราเป็นอย่างนั้น เข้าไปเดินจงกรมก็หายเจ็บไปเลย ท่านออกจากกุฏิท่านก็ด้อม ๆ ไปเดินจงกรมในป่า

เวลาท่านออกมาท่านไม่เห็นไม้กวาดเราละซี ที่มันเตียนอยู่นี้เป็นป่านี่ เราเห็นว่าไม่ดีเลยจับโยนเข้าป่า ก็ไม่ไกลนั้ ก็โยนธรรมดาแบบเซ่อ ๆ เราเข้าใจว่าของทิ้งแล้ว ที

นี่พอถึงเวลาปิดกวาดเราก็มา เอาไม้กวาดไปกวาด มองนี้ อ้าว ไม้กวาดอันนี้มันไม้กวาดที่เราทิ้งแล้ว มันมาอยู่ที่ใต้ถุนกุฏิได้ยังไง เลยจับมาดู อ้าว ไม้กวาดนี้เราก็เอาไปทิ้งในป่าแล้ว มันมาอยู่ที่นี่ได้ยังไง นั่นละคือท่านมาจากทางจงกรม ท่านมาเห็นเราทิ้ง นั่นคือท่านจะสอนเราเข้าใจไหมล่ะ ท่านก็เลยจับมาไว้ นี่มันยังใช้ได้อยู่ความหมายว่าจั้น เอาไปทิ้งทำไม นั่นละความประหยัด ความมัธยัสถ์ ความรู้จักพอดีบพอดีไม่พอดี

พอไปเห็นนี้แล้วเลยจับเอามาดู แล้วเดินไปดูที่เราทิ้ง ไม่มี ไม่มีเราก็ตามรอยละที่นี้ ใครเอาไม้กวาดมาไว้ใต้ถุน เห็นแต่รอยท่านเดินด้อม ๆ โอ้ย ไข่แล้ว หมอบเลย ตั้งแต่บัดนั้นมา ไม่ว่าแต่ไม้กวาด อะไรก็ยังเข้มนวดกวาดชั้นเข้าไปอีก เพียงเท่านั้นมันจะกระเทือนไปหมดเลย ท่านเตือนเรา ใคร ๆ ก็รู้ไม้กวาดนั้นถ้าจะทิ้งก็ทิ้งได้ แต่หัวใจของคนที่ไม่ชอบเขตนั่นซี ท่านเอาตรงนี้ ของควรที่จะใช้ได้ยังไงใช้ ถ้านี้สُرุ่ยสُرุ่ยอย่างอื่นก็จะสُرุ่ยสُرุ่ยแบบเดียวกัน นั่นตีกระจายออกไปหมด ตั้งแต่นั้นเลยเข้มนวดกวาดชั้น ทุกอย่างเราก็ว่าเราระวังอยู่แล้ว

พูดตามความจริง พ่อแม่ครูจารย์กับเรานี้รู้สึกว่าจะจับติด ๆ ตลอด แปลกอยู่นะ ท่านจะเห็นหมดเราทำอะไร ถ้าหากว่าโจรผู้ร้ายเราก็จะเป็นตัวสำคัญตัวหนึ่งเหมือนกันที่อยู่ในการจับจองของท่านว่าจั้นนะ เราทำอะไรไว้ท่านเห็นหมดนี้ สำคัญนะ เห็นหมด ๆ พ่อแม่ครูจารย์มัน จับจริง ๆ จับเรา อย่างที่ว่าไม้กวาดนี้สอนแล้วนะ ท่านไม่พูดเลยนะจนกระทั่งวันท่านมรณภาพจากไป เราก็ไม่พูดเลย แต่มันฝังลึก เราไม่ลืม ทำอะไร ๆ นี้มีอยู่เสมอกับเรา ทางเตือนอย่างนี้ก็มี ทางอื่นก็มี เช่นอย่างที่เคยพูด ผ้าห่มท่านเอง ท่านห่ม ผ้าก็ไม่แก่นัก เรียกว่ากลางแก่กลางใหม่ ท่านไปดูเราจนกระทั่งกุฏิเวลาเราไม่อยู่ ก็เราไม่เคยห่มผ้าห่ม อยู่ในวัดก็ไม่เอา อยู่ ๆ ก็มันหน้าหนาวนี้ เราไปธุระอะไรไม่รู้แหละ มันหากมีธุระรื้อยแปดเกี่ยวกับพระกับเณรอยู่ขึ้นแหละ นั่นละท่านไปตอนเราไม่อยู่ ตอนปิดกวาด เพราะกุฏิเราก็เตี้ย ๆ ท่านก็ขึ้นง่าย

ที่นอนเราก็เหมือนหมาขี้เรื้อนนอน เป็นอย่างนั้นจริง ๆ นะ ไม่ได้มีอะไรสนใจ ยิ่งกว่าอันนี้(ใจ) นะ สิ่งเหล่านั้นเพียงอาศัย ๆ เท่านั้น อันนี้สำคัญมาก เพราะฉะนั้นการอยู่หลับนอนของเรา ส่วนมากพระกรรมฐานผู้มุงธรรมมุงธรรมมักจะเป็นอย่างนั้นขึ้นไปเห็น โอ้โฮ สลดสังเวชนะเรา กราบเลยนะ ผ้าห่มของท่านพับเรียบร้อยนะ ท่านทำเองไม่ให้ใครรู้ ท่านเอาปรืดมาพัน ๆ ไว้ แล้วเอาเทียนเหน็บไว้วางไว้บนที่นอนของเรา พอเราขึ้นไปไปดู อ้าว แล้วกันก็ผ้าผืนนี้เราพับเราเก็บอยู่ทุกวันเวลา ก็เราไปดูเลท่านตลอด เอ้ ทำไมท่านเอามาบังสกุลเรา สะดุดก็เลย นี่คือหมายความว่า มันจะลำบากมากเกินไปให้ลดลง พอสมควร ให้มีผ้าห่มเสียบ้าง เวลาอยู่กับหมู่กับเพื่อนนี้

ควรจะมีผ้าห่มบ้าง ความหมายก็กว้างนั้น ถ้าออกไปแล้วท่านก็ไม่อะไรละ เพราะท่านรู้แล้ว นิสัยอันนี้กว้างนั้นเถอะ

อย่างนั้นนะ เพราะฉะนั้นพูดให้ใครฟังจึงไม่มีใครอยากเชื่อ หนานี่ผิวดำตกรักรหมด หน้าหนามันหนาวขนาดนั้นนะ นอนไม่หลับเลยบางคืน ไม่หลับก็ไม่หลับ ไม่หลับเราก็ก้าวนาของเรา ท่านจึงเอาผ้าห่มนี้มาให้บังสกุล เราจึงได้ห่มนะ ถ้าไม่อย่างนั้นไม่เอา ใครจะเอามาให้เท่าไรก็ไม่เอา มันไม่อดไม่อยากของเหล่านั้น มันอดอยากแต่ศีลแต่ธรรมภายในใจ เราหาอันนี้ต่างหากเราไม่ได้หาสิ่งเหล่านั้น ความมุ่งหมาย เพราะฉะนั้นมันถึงเด็ด ๆ แต่ธรรมอย่างเดียว ๆ อะไรมายุ่งไม่ได้ ๆ การอยู่การกินการหลับการนอน ที่ไหนล้มลงได้เลย มีแต่อันนี้ที่ประคับประคองกันมากที่สุด อยู่ในนี้หมดเลย สิ่งเหล่านั้นจึงไม่เห็นมีอะไรจำเป็น เราใช้แต่ผ้า ๓ ผืนเท่านั้นตลอดเลย ฟุ้งมาใช้ระยะนี้ผ้าโรงงานบริษัต่าง ๆ คงจะอยู่ในกุฎีหลวงตาบัวหมด มันมากต่อมาก อะไร ๆ คนนั้นชนมาคนนั้นชนมา มันก็เป็นอย่างที่เราเห็นนี่

อย่างที่เรายู่กับหมู่กับเพื่อนนี่เรียกว่าอยู่ด้วยความอดความทนนะ ผืนขนาดไหนก็ทน เพราะจิตใจของคนมีความเหลื่อมล้ำต่ำสูงต่างกัน เอามาเทียบมาเคียง แล้วก็มาอาศัยเรา เกี่ยวโยงเข้ามาหาจุดนี้หมด แล้วจะทำยังไง ปฏิบัติยังไงให้เหมาะสม มันก็แบบถู ๆ ไถ ๆ แบบหูหนวกตาบอดไป ถ้าจะเอาตามนี้ใครมาอยู่ด้วยไม่ได้ เพราะฉะนั้นเวลาออกเที่ยวจากหมู่จากเพื่อน คนเดียวเท่านั้น ใครไปยุ่งไม่ได้ เวลาอยู่ก็อยู่กับหมู่กับเพื่อนก็เป็นอีกแบบหนึ่ง ลดหย่อนผ่อนผันลง อย่างอยู่หนองผือ ฉันทุวันแต่ไม่ให้อิม ประมาณ ๕๐ หรือ ๖๐% เป็นประจำ ๆ อยู่อย่างนั้นตลอด ท่านก็รู้ทุกอย่าง เราทำคนเดียวเรา

สมาทานธุดงค์ ฉันทอาหารในบาตรนี้ เราก็อำของเรคนเดียว พระทั้งวัดไม่มีใคร เราไม่สนใจกับใคร ท่านเห็นจนได้ ๆ ยังบอกที่ว่าท่านมาใส่บาตรเรา นั้นเห็นใหม่ละ พอเรามาถึงปั๊บเรามีอะไร ๆ เราจัด ๆ ใส่เท่านั้นพอไม่ได้มาก พอจัดเสร็จแล้วเอาผ้าบาตรปิดบาตรปั๊บ แล้วเอาผ้าอาบนํ้าปิดทับวางไว้แนบต้นเสา แล้วใครไปยุ่งไม่ได้นะ แต่พระเณรรู้ทั้งวัดแหละ กลัวเรามากแต่ไหนแต่ไร รองพ่อแม่ครูจารย์มันลงมา ดีไม่ดียิ่งกลัวเรามากกว่าท่าน เพราะท่านอยู่กุฎี เรานี่สอดแทรกอยู่ตลอด มันได้กลัวอยู่เรื่อย จินันจันนี่เรื่อย พอวางไว้แล้วก็มาจัดอาหารให้ท่าน อะไร ๆ ที่ถูกกับธาตุกับขันธของท่าน เราเอาทั้งนั้น ดูอยู่ตลอดเวลา อย่างนี้เป็นประจำ พอถึงเวลาปั๊บก็เอาบาตรออกมาฉันท่านเห็นจนได้นั้นแหละ

ครั้นอยู่ ๆ ก็มา ขอใส่บาตรหน่อย เวลาท่านจะใส่ โอ้ย ไม่ได้นะปั๊บปั๊บทันทีเลย ไม่ได้แก่นะ เอาเวลาเราเพลอแหละ เรากำลังเปิดบาตร ท่านนั่งอยู่ก็ปั๊บปั๊บมาเลย ขอใส่

บาตรน้อย ศรัทธามาสาย ๆ ท่านหาอุบายพูดจนได้นั้นแหละ บางทีพลิกไปอย่างหนึ่ง ๆ นาน ๆ ท่านมาใส่ที่หนึ่ง นั้นเห็นไหม ท่านคงจะเห็นอะไรของท่านนั้นแหละ ก็ท่านเห็นโลกนี้วะ ไอ้เรามันอยู่จมส้วมจมนาน เวลาท่านทำอย่างนั้นเราต้องได้ฉันทานนะ ถ้าคนอื่นมาแตะไม่ได้บาตรลูกนี้ ใครก็ไม่ไปแตะแหละ แตะก็ชดกันเลยเข้าใจไหม ของเล่นเมื่อไร นาน ๆ ท่านมาใส่สักที่หนึ่ง เดือนหนึ่งมาใส่สักที่หนึ่ง นี่ท่านเห็นหมดเหล่านี้ เราทำ ทำอะไรเห็นหมด จึงว่าท่านจับเอาจริง ๆ จัง ๆ จับเรานะ นี่เราพูดตามความจริง

เราก็ดูพระเณรทั้งหมด ท่านจะไปเกี่ยวข้องกับใครกับอะไร หรือจะถามถึงใคร ๆ ท่านก็ไม่เคยถาม แต่กับเรานี้มีอยู่เรื่อยแหละ ลับหูลับตานิดหนึ่งถาม ท่านมหาไปไหน ๆ มีอยู่นั้นละ ท่านถามถึงเหตุถึงผล ทุกอย่างท่านจะดูหมดว่าฉันเถอะดูเรา จับติด ๆ ตลอดเลย อะไร ๆ รู้หมด ของที่เราเอามาให้ท่านเราหาอุบายไปเยี่ยมโยมแม่ ความจริงจะไปชนเอาของในตลาดนี้ไป ถ้าว่าอย่างนั้นไม่ได้ ถูกเขกแหลกเลย ต้องหาอุบายมานี้สั่งเขาไปเอาอันนั้น ๆ ฟาดใส่แข่ง ๆ เต็มรถไปเลย พวกพรรณาเขาไปส่งเต็มล้อเต็มเกวียนเลย ไม่ใช่หนหนึ่งหนเดียวนะ หากทำอยู่อย่างนั้นไม่让您เห็นไม่ให้ท่านรู้ ท่านรู้จนได้ เห็นไหมเก่งไหมละ

บางทีเวลาออกมาจากพรรณาเข้าไปในวัด เห็นรอยล้อรอยเกวียนไป ท่านจะไล่เบี่ยเรา เราก็แก้หมัดท่าน เราให้เขาหาแก่นขนุนพอได้หลบหมัด พอเข้าวัดปั๊บเราเรียกเณรเพิ่งมาชนของเข้าไปในกุฏิพิเศษสำหรับเก็บอันนี้นะ เรากับเณรเพิ่งสองคนนี่สำคัญนะ เพราะฉะนั้นจึงเห็นคุณเณรเพิ่งละชี ท่านเพิ่งนี้ เวลาเอาของเข้าไปในวัดเสร็จเรียบร้อยแล้ว รีบชนนะเดียวท่านจะมาเห็น ท่านอยู่กุฏิลึก ๆ เราไปประตูวัดนี้รีบชนเสร็จเรียบร้อยแล้วไล่พวกล้อพวกเกวียนเขากลับ เราตามเอาไม้กวาดไปกวาดรอย ให้ใครต่อใครไปช่วยกวาดรอยล้อรอยเกวียนเข้าไปไม่ให้เห็น อู๊ย ขนาดนี้นะ สู้ท่านไม่ได้จะอย่าว่าเก่งเลย

นี่ละจอมปราชญ์กับคนโง่ต่างกันอย่างไร พอเสร็จเรียบร้อยดูไม่มีอะไรแล้ว เราก็ตายใจ พอเรากลับไปถึงก็ไปหาท่านตอนเย็น ท่านก็ไม่ว่าอะไร เลย พอตอนเช้าออกบิณฑบาตเราก็ค่อยจ้อง ท่านจะจ้องหรือไม่จ้องก็แล้วแต่เถอะ นี่ละที่เราได้สะดุดใจเอามากตอนนั้นแหละ เราก็ว่าเราทำละเอียดล่อ ใครต่อใครมาปิดกวาดรอยล้อรอยเกวียนไม่ให้เห็นเลย ไม่ให้รู้เลย ปิดกวาดเรียบ ท่านพอออกมาประตูวัดก็ชี้ นี่รอยเกวียนมายังไง ไปเห็นรอยเกวียนนิดหนึ่งอยู่นั้น เราไม่เห็น เห็นไหม นี่รอยเกวียนมายังไง อู๊ย พอตีเราได้แก่นขนุนมา นั้นละเอาไปแก้ เวลาเพลอจะได้หลบหมัดทัน นี่รอยเกวียนมายังไง มีนิดหน่อยท่านเห็นแล้วเราไม่เห็น เราก็นึกว่าเรียบไปหมดแล้วเราถึงตายใจ นี่รอยเกวียนมายังไง อ้อ ทำท่านะเรา รอยเกวียนมานี้ ได้แก่นขนุนมา พวกพรรณาเห็นแก่น

ขนุนตีกี่เลยใส่ล่อมา ท่านก็เลยนิ่ง มันคงแก่นขนุนใหญ่แน่นละท่านคิดในใจ ท่านไม่ว่าอะไรแต่ท่านจับได้แล้วนั้น แสดงว่ามันเอามาเต็มเหนี่ยวแล้ว ความหมายว่าจั้น ท่านคงคิดแต่เพียงภายใน โอ๊ย แก่นขนุนใหญ่แน่นละ เราไม่ลืมนะ

อะไร ๆ เราไปที่ไหนเราจะหามา ๆ แหละ มันเป็นนิสัยอย่างนั้น ด้วยความเคารพรักเทิดทูนสุดยอดกับพ่อแม่ครูจารย์มัน ครั้นเอามาแล้วก็ไม่ให้เห็น หลบซ่อน ๆ อยู่ ๆ ปิดกวางไป ๆ กวางหลังนั้นหลังนี้ไปเปิดประตูตรงนั้นจนได้ โถ มันอะไรกันนี้ ทางนี้ก็เตรียมแก้ไขแล้ว ว่าอะไรท่านก็จะบอกว่าแก่นขนุนใหญ่แน่นแหละ

นี่เรื่องพ่อแม่ครูจารย์จับเรานี้จับติดจริง ๆ เผลอไม่ได้นะ เป็นจริง ๆ กับพ่อแม่ครูจารย์มัน เราไม่เคยเห็นอย่างนั้น แหม แหลมคมจริง ๆ เพราะฉะนั้นเราถึงได้พูดได้เต็มปากว่า เราไม่ได้ประมาทครูบาอาจารย์องค์ใดทั่วประเทศไทย เรายังไม่เห็นองค์ไหนหาที่ดำหนิไม่ได้ ตั้งแต่วันไปอยู่จนกระทั่งท่านมรณภาพ มีแต่ความเทิดทูน ๆ ความละเอียดลออสุดยอด เราก็เต็มเหนี่ยวของเรา หน้าผากแตกตลอดหน้าเรา ไม่ได้หายหน้าผากถูกตีเรื่อย แก่นขนุนใหญ่แน่นแหละนั่นเอาแล้ว รอยล่ออะไรนี้ ชี้ไป รอยเห็นจริง ๆ ละซี อ้อ ทำท่าแหละเรา อ้อ รอยเกวียน มาพรรณนาเห็นแก่นขนุนดี ๆ ก็เลยให้เขาเอามาให้เพื่อได้ใช้ในวัดเรา วัดเราขนุนไม่ดี ท่านก็คงจะคิด อ้อ ขนุนใหญ่แน่นแหละ เป็นเสียอย่างนั้น

อู๊ย เก่งมากนะแหลมคมมากทีเดียว ท่านให้พระเณรเอายามาให้เราฉัน เราก็ไม่ฉัน สุดท้ายท่านเอามาเอง อย่างนั้นนะ ปู้บปู้บเข้าไป กุฎีกี่เตี้ย ๆ ไหนเป็นยังไง ขบขันนะ เราก็นอนอยู่ เป็นยังไงละ ท่านขึ้นไปหาใครเมื่อไร ท่านไม่ขึ้นนะ แต่กับเราท่านทำไมเป็นอย่างจั้น มันก็แปลกอยู่นะ ไหนนี้ได้ยามานี้ เอ้าฉันเลยเดี๋ยวนี้ ฉันเดี๋ยวนี้หายเดี๋ยวนี้เลย ยานี้หาได้ยากนะ ยานี้ฉันแล้วหายเลยไม่ยากอะไรแหละ ไม่ต้องไปหาหยูกหายาที่ไหนแหละ ยาเม็ดเดียวเท่านั้นพอ เนอะ เวลาท่านจะพูดนะ เอาจฉัน เราก็ด้องฉันสีท่านเอาไปให้ ฉันแล้วก็เท่าเท่านั้นแหละ เราไม่ได้สนใจนะว่าจะหายหรือไม่หาย ท่านก็ให้ไปแล้วท่านก็หายไปเลยไม่สนใจ เอามาให้เรา มันก็แปลกอยู่นะ ท่านทำกับเราทุกอย่าง ไม่ทำกับใครก็ตาม เราไม่ได้คายนะ เอาความจริงมาพูด อย่างที่ว่ายานี้พระเอามาเรากี่ไม่ฉัน ท่านเองสั่งให้เอามาก็ยังไม่ฉัน จากนั้นท่านก็เอามาเองละซี มันจะเป็นยังไงนะบ้าตัวนี้ มากี่เอา ๆ ยานี้ยาเทวดาสู้ไม่ได้นะ นู่นนะบทเวลาจะพูด ยาเทวดาสู้ไม่ได้หายเลย เรากี่เฉยเรากี่ฉันให้ ท่านให้แล้วท่านก็เฉยท่านก็ไม่สนใจ

นี่แหละเรื่องพ่อแม่ครูจารย์มัน เราเทิดทูนสุดยอด สุดจริง ๆ ไม่มีอะไรเหลือเลยกับพ่อแม่ครูจารย์มัน จอมปราชญ์จริง ๆ ไม่มีอะไรที่ต้องติ ภายนอกภายในพร้อมหมดแหลมคมทุกอย่างเลย ยกให้เลย เรียกว่ายกให้เลย เราไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัวมาว่าจะ

เป็นข้อเคลือบแคลงสงสัยในท่านนิดหน่อยในข้อวัตรปฏิบัติทั้งภายนอกภายใน ภายใน ก็คือจิตใจ ภายในนอกก็คือข้อวัตรปฏิบัติศีลธรรม ท่านทำที่ไหนมันก็เห็นแล้ว เรียนใน ตำราเห็นด้วยกันแล้วจะไปค้านท่านได้อย่างไร ท่านทำ อ้อ ตรงกับวินัยข้อนั้นธรรมข้อนั้น เป็นอย่างนั้นแหละ เรื่องพ่อแม่ครูจารย์มันนี่ยกให้เลย

การพูดเหล่านี้เราไม่ได้มีนะ เรื่องที่จะว่ายยกยอปอขึ้นตัวเอง อะไร ๆ เราไม่เคยมี เราพูดเกี่ยวกับท่าน ท่านเกี่ยวกับเราอย่างไรเราก็พูดให้ฟัง ท่านเอาจริงเอาจังมาก สำหรับ กับเรารู้สึกว่าจริงจังมากทีเดียว

เราจะพยายามเพิ่มสมบัติเข้าสู่คลังหลวงของเรา เวลานี้กำลังเริ่มนะ พี่น้องทั้งหลายต่างให้คนต่างต่างตื่นเนื้อตื่นตัวต่อชาติไทยของเรา เครื่องหนุนก็นับว่าราบรื่นแล้ว เวลานี้ ผู้นำเราก็ดำเนินที่ต้อใจ พูดให้ตรงศัพท์ตรงแสงอย่างนี้ละ ผู้นำเราก็ดำเนินที่ต้อใจ คุณทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี เป็นผู้ทำประโยชน์แก่โลกโดยตรง ไม่เป็นที่สงสัยละ สมัครงออกมาเพื่อรับใช้พี่น้องชาวไทย

เพราะฉะนั้น จึงขอให้เห็นใจท่านนายกฯ ให้อุตสาหะตะเกียกตะกายทุกคนเพื่อ เดินตามหัวหน้าผู้นำของพวกเรา หาผู้นำเพื่อความเจริญรุ่งเรืองสงบร่มเย็นแก่ชาติไทย ของเรานี้หายากมากนะ ไอ้.หาเปรตหาผีหายักษ์หามาร มันมีอยู่ทุกแห่งทุกมุม เต็มไปหมดนั่นแหละ เมืองไทยของเราจึงจมมาตลอด ๆ ไม่มีการฟื้นฟูด้วย รัฐบาลชุดนี้ยกขึ้น รัฐบาลชุดนั้นยกขึ้น รัฐบาลชุดนี้ได้หาเงินก้อนเงินเป็นกอบเป็นกำมาไว้สมบัติมีคลังหลวงเป็นต้น ท่านนั้นกอบเท่านี้กำก็ไม่เคยได้เห็น รัฐบาลชุดนี้หาสิ่งนั้น ๆ เข้ามาหนุน ชาติไทยของเราให้ขึ้น ๆ เราไม่ได้ประมาทตาเรามี หูเรามี ใจเรามี ลูกศิษย์ลูกหาเรามีทั่วประเทศไทย เข้ามาถึงหัวใจเรานี้หมดเก็บไว้ในลิ้นชัก เอามาพินิจพิจารณาคลี่ยดู บวกลบคูณหาร ดูรายได้รายเสียของรัฐบาลแต่ละชุด ๆ ที่เข้ามาเป็นรัฐบาลในเมืองไทยของเรา

ไม่ได้ตำหนิ รัฐบาลก็เป็นรัฐบาลเมืองไทย ดีก็ด้อยอยู่ในเมืองไทย ชั่วก็ชั่วอยู่ในเมืองไทย เราก็คือคนไทยอยู่ในเมืองไทย ทำไมจะพูดตำหนิติชมการดีการชั่วของรัฐบาลแห่งเมืองไทยเราไม่ได้วะ ต้อตำหนิได้ เพราะรัฐบาลนี้เมืองไทยเป็นคนตั้งขึ้นมา คนไทยไม่ยกขึ้นรัฐบาลไหนขึ้นไม่ได้ทั้งนั้น รัฐบาลนี้จึงเป็นรัฐบาลของคนไทย คนไทยเป็นผู้ยกย่องสรรเสริญ แล้วก็ยกขึ้นมาให้เป็นรัฐบาล เมื่อยกขึ้นมาแล้ว จะปล่อยให้เหยียบหัวคนไทย เหยียบหัวชาติบ้านเมืองอย่างเดียว ไม่มีการฟื้นฟูบ้างมีอย่างหรือ เมื่อเป็นเช่นนั้นจึงต้องพูดถึงดีถึงชั่ว ถ้าดีตรงไหนก็บอกว่าดี ชั่วตรงไหนก็บอกว่าชั่ว ดีที่จะเป็นเด่นเป็นดังมันไม่ค่อยมี ถ้าเด่นดังในทางกินบ้านกินเมืองกินดับกินปอดประชาชนเรื่อยมาเจียบ ๆ ๆ นั้นกินมาเรื่อย ๆ

มันก็มาเด่นเอาตอนเมืองไทยเราจะจมเร็ว ๆ นี้เอง นี่คือกินจนหน้าด้าน จนไม่มียางอาย จนไม่มีอรรถมีธรรมในใจ ไม่มีพระไม่มีศาสนาในใจ กินแบบหน้าด้าน กินแบบตื้อด้าน กินแบบไม่ได้สนใจกับใครว่า เทวดาใน ๖ แดนสวรรค์ ๑๖ ชั้นพรหมโลกนี้ อำนาจสู้เขาไม่ได้ สู้เปรตสู้ผีพวกนี้ไม่ได้ กินไปหมดแบบหน้าด้านๆ ไม่ใคร่ว่าเป็นอำนาจยิ่งกว่าเราคนเดียวๆ สุดท้ายมันก็จะเอาเมืองไทยให้จม มันเห็นแต่อย่างนี้ จะไม่ให้เอามาพูดอย่างนี้ได้อย่างไร ก็เมืองไทยทั้งเมือง ก็เห็นอยู่นอกจากเขาไม่พูดเท่านั้น เรามีฐานะที่จะพูดในนามความเป็นผู้นำของพี่น้องชาวไทย ที่จะยกชาติบ้านเมืองขึ้นเต็มกำลังความสามารถของเรา ผิดถูกดีชั่วอะไรเราพูดได้ทั้งนั้น มีอิสระโดยอรรถโดยธรรม ไม่ได้ยกโลกมาเป็นอิสระ เราเอาธรรมเป็นอิสระ ถ้าธรรมว่าอย่างไรเราจะเป็นอย่างนั้นเลย คอขาด ขาดไปเลย เราจะเป็นอย่างอื่นไม่ได้ ใครดีก็บอกว่าดี

นี่ก็พี่น้องชาวไทยก็เห็นแล้วเป็นยังไง นายกๆ คนนี้ที่ได้มาเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลาย ก่อความเดือดร้อนเสียหายล่มจมแก่พี่น้องทั้งหลายที่ไหนบ้างละ ก็มีแต่พยายามพุงที่นั่นพุงที่นี้จนอกจะแตกแล้วนะผู้นำ ถ้าผู้ตามสัตตามส่วนของเราด้วยความเป็นจริงแล้ว ผู้นำนี้หมุนตัวตลอดเวลา จนจะไม่มีเวลากินอยู่หลับนอนแล้วเพื่อชาติไทยของเรา เราจะหาใคร หาคคนดี ถ้าคนเช่นนี้เป็นคนดีไม่ได้แล้ว ในโลกนี้หาคคนดีคนไหนเอามาแข่ง ก็จะเจอตั่งแต่พวกเปรตพวกผีพวกยักษ์พวกมารเท่านั้น ครั้นหาจากนี้ไปแล้ว นี้เราได้แล้วขอให้จับติดให้เดินตามผู้นำนะอย่าปล่อย ให้เดินตามผู้นำไปเรื่อย ๆ

เอ้า. สมมุติว่าหลวงตาที่พูดโดยอรรถโดยธรรม สอนพี่น้องทั้งหลายเพื่อความเป็นคนดี เพื่อความแน่นหนามั่นคงแห่งชาติไทยของเรา หลวงตาบวนี้ตายไปแล้วไม่ได้พูดอย่างนี้อีก ขอให้พี่น้องทั้งหลายจับอันนี้ไว้ให้ดี คำสอนนี้ไม่ตาย คำว่าคำสอนไม่ตาย พระพุทธเจ้านิพพานแล้วก็ไม่ได้ตายเห็นไหม ก็คำสอนเป็นศาสดาแทน อันนี้เราพูดไว้แล้วเอาธรรมพระพุทธเจ้ามาพูด เราตายไปแล้วก็ขอให้จับตรงนี้ เราก็ก็นำให้พี่น้องชาวไทยให้ล่มจม ตั้งหน้าตั้งตาพาพี่น้องชาวไทยให้พินทุขึ้นมาโดยลำดับลำดับ ด้วยการเรียกร้องและขอร้องต่างๆ บิณฑบาตทุกสิ่งทุกอย่างมา เมื่อเราตายไปแล้วคำสอนที่สอนไว้นี้ก็อย่าปล่อยอย่างวาง

ใครเป็นคนดีให้จับคนนั้นให้ได้ เอ้า. ถ้าพูดถึงว่าหย่อนบัตร เรามีครอบครัวมีกี่คนๆ หมู หมา เป็ด ไก่ ถ้าเขาจะมาหย่อนบัตรได้ หย่อนลงคนนี้ให้หมด คนนี้เป็นคนดี หมู หมา เป็ด ไก่ ก็ชมเชย ถ้าคนนี้เป็นคนชั่ว หมู หมา เป็ด ไก่ เทา เม็น อะไรนอนอยู่ในส้วมมันก็ตำหนิได้เหมือนกัน ถ้าคนชั่วแล้วทำไมจะตำหนิไม่ได้ ของชั่วเป็นความจริงตำหนิไม่ได้มีอย่างหรือ ของดีก็เป็นความจริงเหมือนกัน ชมกันไม่ได้มีอย่าง

หรือ ต้องชมกัน ต้องช่วยกันชาติบ้านเมืองเราจะเจริญรุ่งเรือง ให้จับให้ติดจับให้ดีพุงให้ดี

แล้วอย่าตำหนิติโทษกันอย่าง่ายตาย คนหนึ่งแบกคนทั้งประเทศ ๆ เราปากเปราะๆ อันนั้นทำไม่ทันใจๆไปตำหนิติเตียนเขาโดยเจ้าของไม่ได้ทำ เรียกว่า มือไม่พายเอาตีนราน้ำ ใช้ไม่ได้จะอย่างนั้น จะเสีย เสียกำลังใจผู้นำด้วยไม่ใช่ธรรมดา เขาทำแทบเป็นแทบตาย เราไม่ได้ทำอะไร มีแต่ไปกีดไปขวางไปเตะไปถีบ ไปทิ่มไปย่นดั่งที่เห็นอยู่เวลานี้เป็นยังงี้ เข้าไปในสภาแทนที่จะไปปรับปรุงความเข้าใจ คัดค้านเพื่อหาเหตุผลเพื่อเชิดชูชาติไทยของเรา กลับไปคัดค้านเพื่อเตะเพื่อถีบเพื่อย่น ที่จะให้เมืองไทยจม มันเป็นอย่างงี้สภาของเรา มีไหมในเมืองไทยของเราเวลานี้ เราได้ยินอยู่นี่นะ ออกมาจากความจริงทั้งนั้น

ตามธรรมดาสภามีทั้งฝ่ายรัฐบาล มีทั้งฝ่ายค้าน ค้านก็ค้านเพื่อหาเหตุผลหาความสัตย์ความจริงที่จะพุงชาติไทย ไม่ใช่ค้านเพื่อจะเหยียบจะย่น จะถีบจะทำย่นลงไปกลางทะเลหลวงอย่างนั้น เตียนมันเป็นอย่างงี้ฝ่ายค้านทุกวันเป็นยังงี้บ้าง ไปหาถามดูซิฝ่ายค้านเป็นยังงี้ ฝ่ายรัฐบาลเป็นยังงี้ ให้ถามทั้งสองฝ่ายนั้นแหละ เพื่อจะได้เหตุผลอันดีงามมาเสนอหลวงตาบ้างนะ มันเป็นอย่างงี้ค้านกันยังงี้ หาเหตุผลได้ไหม ถ้าไม่ได้ให้มาบอกหลวงตาบ้าง เราจะเรียกหมาของเราทั้ง ๑๒ ตัวนี้ฟาดมันแหลกหมดเลย พวกนี้ให้มันตกลสภาพหมด ถ้ารัฐบาลไม่ดีก็จะฟาดรัฐบาลตกลสภาพ มีนายกรัฐมนตรีคุณทักษิณเป็นต้นเอาให้ตกลสภาพก่อนเพื่อน ถ้าไม่เป็นท่าเราจะไล่หมา ๑๒ ตัวเราขนานเลย ถ้าดีแล้วทั้งหมดทั้งคนยกยอขึ้นดั่งที่เราเคยยกยอมานี้เข้าใจไหม

ถ้าใครไม่ดีฟาดเลย สภาไหนก็ตาม สภาผู้ค้านฝ่ายค้านก็ตาม ถ้าไม่ดีไม่ว่าแต่หมูแต่หมาเปิดไก่ เราจะยกหมอดูอยู่ในนี้ กระจอนกระแด่อยู่ในวัดนี้ให้ไปช่วยกันฟาดมันลงทะเลหมด พวกนี้อย่าให้มันอยู่หน้าชาติหน้าศาสนาหน้าบ้านหน้าเมืองนะ คนชั่วช้าลามกไม่มีใครปรารถนา หมาเราก็งี้ไล่หนี มันไม่ได้ไล่เข้ามาหาพวกของมันนะหมาเราก็งี้เข้าใจไหมละ ตั้งแต่หมามันยังรู้ตัวรู้ชื่อนี้ละ คนทำไมจะไม่รู้ตัวรู้ชู้ ให้พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัติ เราหาคนดีหามาแล้ว ให้พากันพุงนะ คนดีให้พุง จับไว้ให้ตีค่านี่เป็นคำสอนของพระพุทธเจ้านะ ไม่ได้ตำหนิติเตียนดูถูกเหยียดหยามใครทั้งนั้น ธรรมต้องไปกลางๆ อย่างนี้ ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก ให้จำเอาไว้ เอาละวันเทศน์เท่านั้นแหละ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ทันทต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd